

Destin de alb

MarianP

Destin de alb

Când iarna asta lungă se va porni, să știi
Voi fi în fulgii serii să mă aștern sub Lună,
Voi fi ninsoare-n iazul, din ochii tăi lagună
Și glas atins de nea, printre nămeți să-ți spună,
Că-n iarna asta lungă ghețarul tău voi fi.

Mă voi opri din nins la poale-ți de privire,
Din pașii fără urme voi troieni calești
Voi încălzi cu gânduri un ceai să nu răcești
Voi depăna povești, să nu te rătăcești,
Și-ți voi fi călăuză prin fulgi de amintire.

Voi ninge iar pe suflet cu mângâieri de soare
Să-ți fie caldă clipa sub valul alb de nori;
Să te gândești la mine gândindu-te că zbori,
Deasupra aurorei, unde ne tac ninsori,
Să simți nemărginirea, iar eu să-ți ning hotare.

Când iarna cea prelungă va fi veșmânt de ger
Steluțe îți voi cerne, să-ți fiu senin prin ceață,
Voi ninge fără nori și fără flori de gheață,
Cu stele înflorate te voi trezi la viață
Să-ți amintești că fulgii din ochii mei te cer.

Voi fi ochii ferestrei, țeșând perdea pe vis
Prinzând la nasturi iarna să-ți ning zăpezi în gând...
Să stăm tăcuți la masa tăcerilor, arzând
În albii stropi de nea ce cad ghețari pe rând,
Nevămuți de iarna ce-n tremur ne-a închis.

Voi ști să te îmbrac cu rochii de cuvinte
Să-ți trec prin păr omătul căzut din cerul vers
Să te rescriu poem, cu nea din Univers
Să-ți prind la glezne rime, să te ajut la mers
Și-apoi să te recit, să mi te ning în minte.

În iarna asta ninsă ce-a-ngândurat o stea
Voi fi destin de alb pe lacrimi de destine,
Cât ger s-ar întâmpla, mă voi topi spre tine,
Te voi înconjura, cu geruri moi și fine
Să-mi fii cristal de gheață, iar eu un fulg de nea.

15.01.2016